

***Mentô*-ul și „împrejurimea” sa. Note despre spațiul identitar în *Texaco* de Patrick Chamoiseau**

Articolul analizează modurile în care e definit spațiul identitar al *Mentô*-ului în romanul *Texaco* de Patrick Chamoiseau, punând în lumină încărcătura simbolică înscrisă stilistic în descrierea zonei spațiale locuite de acest tip de personaj. La o analiză mai atentă, spațiul locuit de către acest gen de shaman sau „înțelept” se dovedește semnificativ în ordine simbolică: astfel, primul *Mentô*, cel care se află și la originea *questei* întreprinse succesiv de către cei doi eroi ai romanului, locuiește o limită – cea care separă teritoriul Plantației-închisoare de acela al negrilor nesupuși, ascunși în pădurile munților; în vreme ce spațiul locuit de către al doilea *Mentô* e aidoma unei văi paradisiace, care pare ascunsă în interstițiile lumii reale; ambele spații par atinse de sacralitate, de „Forță”, însă secretul lor, dezvăluit pe parcursul romanului, se dovedește a fi nu legătura cu pământul locuit, ea definind o „identitate-rădăcină”, ci înrădăcinarea în *spusa sacră* (*la parole sacrée*).